

COMUNICAT

21/01/2021

“EN DEFENSA DELS CENTRES RESIDENCIALS D’INCLUSIÓ PER A PERSONES EN SITUACIÓ DE SENSE LLAR”

Des de Sant Joan de Déu Serveis Socials – Barcelona, i com moltes altres entitats que treballen amb persones en situació de sense llar, **volem denunciar-que la manca d’accés a l’habitatge mata i és una violació dels drets humans més fonamentals**: del dret a l’habitatge en si mateix, però també del dret a una vida digna, del dret a la salut, del dret a la seguretat, del dret a l’educació i del dret a tenir oportunitats per construir el propi futur; perquè concebem els drets humans com indivisibles, interdependents e irrenunciables.

Els darrers dies hem vist el desencadenant més cru de viure al carrer amb la mort de tres persones que vivien al ras. Unes morts que lamentem profundament. Unes morts que es podrien haver evitat. El **sensellarisme és una situació estructural provocada per les fluctuacions dels mercats d’habitatge i laboral, principalment. El sensellarisme és un fracàs col·lectiu sense matisos del nostre model de societat.**

Als centres residencials d’inclusió s’acompanya a les persones en situació de sense llar de manera personalitzada

Alhora que reivindiquem l’accés a l’habitatge per a tothom, volem posar de relleu la importància dels equipaments residencials col·lectius existents a diversos indrets de Catalunya i en especial a la ciutat de Barcelona, on la temporalitat de l’atenció s’ajusta al procés de cada persona (actualment amb una mitjana que ronda els 200 dies en els nostres equipaments). **Els centres residencials d’inclusió, sovint anomenats erròniament “albergs”, són espais molt dignes que han evolucionat al llarg del temps per oferir un acompanyament centrat en la persona on es respecti la intimitat de la persona atesa i es fomenti la seva autonomia.** Són espais on s’ofereixen els serveis bàsics perquè la persona es pugui recuperar de processos sovint molt traumàtics i dolorosos, i també altres serveis, com acompanyament social, emocional o laboral, perquè mica en mica puguin recuperar les regnes de la seva vida des d’una mirada al mig i llarg termini, fugint així d’una atenció d’emergència.

No oblidem que cada persona ha tingut unes vivències concretes i té una personalitat, unes necessitats i uns objectius diferents que fan que cada individu requereixi d’uns recursos específics. Hi ha persones que en un centre col·lectiu, on puguin disposar d’una habitació individual i d’ús privatiu, se senten bé en un moment de la seva vida, perquè necessiten un acompanyament proper intensiu i necessiten relacionar-se i beneficiar-se de la xarxa de suport que creen en aquesta comunitat. També és cert que d’altres persones no requereixen aquest recurs i viuen millor en habitatges individuals o compartits amb poques persones, perquè la

convivència se'ls fa més difícil i/o necessiten espais que els hi permeti desenvolupar-se amb plena autonomia per recuperar-se personal, social i espiritualment.

En tot cas, tots dos models han de poder conviure perquè així atenem i acompanyem més individualment a les persones, perquè diversifiquem les opcions tant com diferents són les necessitats de les persones. Sense cap mena de dubte, **l'objectiu final és que tothom pugui disposar d'un habitatge, perquè és un dret i és l'espai on una persona es pot desenvolupar tal com és, però de vegades es necessita un acompanyament més intens per poder establitzar-se, per arribar a recuperar la pròpia vida i per poder viure en comunitat.**

Els centres residencials d'inclusió per a persones en situació de sensellar no són una solució definitiva, això ho tenim clar, però estem convençuts que tenen el seu sentit i fan un servei que beneficia moltes persones cada any. Sabem que aquests espais tenen recorregut de millora i és responsabilitat de tots, administracions titulars i entitats gestores, que s'ajustin el màxim possible a les necessitats dels i les residents que hi viuen i de la comunitat que els ha d'incloure. Des dels inicis d'aquests centres i fins ara han evolucionat moltíssim; i com a mostra, els equipaments de Sant Joan de Déu que en 40 anys d'història han estat en un procés de millora continua. El darrer centre que hem obert, el passat més d'octubre de 2020, és un clar exemple: un centre destinat només a dones, amb habitacions i banys individuals i un acompanyament específic fonamentat en l'atenció centrada en la persona. El centre compta amb un equip de dones professionals altament qualificades i cada una de les persones ateses rep l'acompanyament directe i personalitzat per part de dues professionals de referència.

Les entitats socials que acompanyem persones sense llar, com ara Sant Joan de Déu, hauríem de concebre sempre els centres residencials i els habitatges amb suport com a instruments temporals al servei d'un objectiu principal: acompanyar les persones que han perdut la llar per a que puguin fer realitat els seus projectes vitals.

Calen canvis estructurals per garantir l'accés a l'habitatge

Garantir l'accés a l'habitatge requereix de canvis estructurals, que van més enllà del que les entitats socials podem fer a curt i mig termini. Es requereixen de millores en l'abordatge estratègic, cal una dotació de recursos clarament major i estable en el temps, és imprescindible una millor i major cooperació entre àrees d'una mateixa administració i entre les diferents administracions públiques, cal un reconeixement subjectiu del dret a l'habitatge, que s'apliquin o aprovin estratègies d'abordatge de lluita contra el sensellarisme amb pressupostos reals, que es ratifiquin pactes i acords internacionals i finalment cal aprofundir més en la cooperació amb el tercer sector social en el disseny de polítiques i en la seva execució que permetin que es realitzi una atenció de qualitat i ajustada a les necessitats de les persones en situació de sense llar i permetin oferir solucions que fins ara s'han delegat al mercat i que actualment exclouen a moltes persones del accés a l'habitatge.

El sensellarisme no és una emergència, és una situació estructural que requereix de mesures a llarg termini, i d'altres a curt termini, enfocades totes elles a garantir que tots/es els/les ciutadans/es puguem viure amb la nostra dignitat reconeguda i respectada.

Els **centres residencials d'inclusió** són espais amb habitacions individuals, amb suport professionals intensiu i amb temporalitat adaptada a cada persona. Els centres residencials d'inclusió acompanyen els processos de sortida de cada persona cap a solucions més estables d'habitatge.

Sant Joan de Déu Serveis socials és un entitat que acompanya persones sense llar des de 1979. En aquests moments ofereix prop de 350 places residencials en centres residencials i habitatges, en aliança amb diverses administracions públiques i amb el suport de donants privats i socis, i gràcies a la col·laboració de més de 110 voluntaris i 90 professionals.